

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 986/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Васић адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд-Филијала Прокупље, чији је пуномоћник Љиљана Стојановић, ради уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2018/18 од 25.10.2019. године, у седници већа која је одржана дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2018/18 од 25.10.2019. године.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 2018/18 од 25.10.2019. године у погледу одлуке о трошковима парничног поступка и пресуда Основног суда у Прокупљу П 1628/18 од 26.10.2018. године у другом ставу изреке и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак у укинутом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1628/18 од 26.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да у корист тужиле исплати мање уплаћене доприносе за социјално осигурање за период од марта 2015. године до јуна 2015. године, надлежном фонду ПИО на новчане износе наведене у овом ставу изреке, по стопама које буду важиле на дан уплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 2018/18 од 25.10.2019. године одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиле и пресуда Основног суда у Прокупљу П 1628/18 од 26.10.2018. године потврђена.

Против другостепене пресуде, у делу којим је одлучено о трошковима парничног поступка, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП због потребе разматрања правних питања везаних за трошкове поступка, обзиром да постоји неуједначена

судска пракса по овом питању. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима парничног поступка, у смислу одредбе члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиљи изврши уплату припадајућих доприноса. Међутим, и поред тога првостепени суд је одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка, са образложењем да није било неопходно да тужилца, поводом уплате припадајућих доприноса, води посебан поступак већ је исте могла потраживати у поступку за исплату новчане накнаде због незапослености.

Другостепени суд је одбио жалбу тужилца и потврдио одлуку о трошковима парничног поступка прихватајући разлоге првостепеног суда у целини.

Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом указује на погрешан став нижестепених судова у погледу права тужилца на накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд, приликом одлучивања који се ће трошкови надокнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, нижестепени судови су погрешно поступили када су одлучили да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Приликом одлучивања о трошковима поступка, основни критеријум којим се судови морају руководити је успех парничних странака у спору. Изузетак су породични спорови код којих се суд води и критеријумом правичности. У конкретном случају, тужена приликом исплате новчане накнаде није извршила исплату припадајућих доприноса, због чега тужилца има право да тужбом потражује њихову исплату.

Осим тога, тужена је оспорила тужбени захтев током поступка, у ком смислу тужилца, која је успела у спору, припада право на накнаду свих трошкова који су били потребни за вођење парнице.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. став 2. у вези члана 420. ЗПП, укинуо одлуку о трошковима парничног поступка и предмет у укинутом делу вратио на поновно одлучивање.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић